

Zbigniewa Wasiutyńskiego

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Siekierki

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1990

Opis

Zbigniew Wasiutyński (1902-1974) - inżynier, specjalista w zakresie wytrzymałości materiałów oraz budowy mostów. Był rodowitym warszawiakiem, tu ukończył Gimnazjum Ziemi Mazowieckiej. Podczas wojny polsko-bolszewickiej jako ochotnik w stopniu podporucznika saperów służył w 1. Pułku Piechoty Legionów. Był absolwentem Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, naukę kontynuował w Facultdes Sciences Uniwersytetu Paryskiego. Po powrocie do stolicy był wykładowcą statyki i wytrzymałości materiałowej w Szkole Podchorążych Saperów, wykładowcą matematyki na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej oraz asystentem przy Katedrze Budowy Mostów tamtejszego Wydziału Inżynierii. Przez wiele lat mieszkał przy ul. Marszałkowskiej 47. Podczas okupacji hitlerowskiej oficjalnie pracował jako kierownik techniczny w Stołecznym Przedsiębiorstwie Budowlanym (z jednostką tą związany był również po wojnie), jednak przez długi czas prowadził tajne nauczanie studentów Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. W 1949 roku otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego i przejął katedrę, na której przed wojną był asystentem. Konsultował prace projektowe m.in. budynku Sejmu, Teatru Wielkiego, Głównego Urzędu Statystycznego oraz Domu Słowa Polskiego, zaprojektował też dwa mosty przez Wisłę (łączy ul. Karową z Okrzei oraz dwupoziomowy przy Cytadeli), które jednakże nigdy nie zostały zrealizowane. Był członkiem PAN, kierując - od 1969 roku - jej Komitetem Inżynierii. W swym dorobku naukowym miał ponad 200 prac, m.in. "Mosty", "Mosty łukowe", "Mosty betonowe", "Mosty i konstrukcje budowlane", "Optymalizacja układów komunikacyjnych", "O kształtowaniu wytrzymałościowym", "O odkształceniach pali żelazobetonowych zastosowanych do podpór mostowych", "Pale żelazobetonowe jako podpory małych mostów", "O analizie efektów użytkowych w technice", "O analizie efektów użytkowych i nakładów w mostownictwie", "Mosty kolejowe z betonu sprężonego w Polsce", "Mosty na podporach z pali betonowych", "O architekturze mostów", "O mostach płytowych", "O kształtowaniu układów komunikacyjnych", "O wyboczeniu stalowych prętów prostych", "Technika, jej działy i metoda", "Wysokość kratownic o pasach równoległych", "Zagadnienie przejścia od wyników prac badawczych do praktycznej realizacji w technice", "Naukoznawstwo, prakseologia, metodologia techniki", "Drogi żelazne: tabor i technika ruchu kolejowego, projektowanie drogi żelaznej, budowa spodnia i wierzchnia, połączenia torów, stacje, sygnalizacja i urządzenia zabezpieczające". Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 183, rząd II, miejsce 12/13.

Upamiętnienia:

al. Armii Ludowej 16 - gmachu Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej - tablica wewnątrz.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1990.09.20 z uporządkowaniem przebiegu 1991.01.11
